

MAGYAR KURIR.

Indult Bétsből, Kedden, Januárus' 17-dikén, 1852.

Béts.

Ő Ts. K. Felsége méltóztatott a' mult eszt. Dec. 25-kén költ Fels. végzése által az Ő Felsége Házi-, Udvari-, és Státus Cancelláriájában megüresült Registratori Hívatatra Tekintetes Huszár Jó'sef Urat, eddig ugyan ott Registraturai Segéd Tisztviselőt Ts. K. Titoknoki ranggal és Tisztséggel kegyelmesen kinevezni.

Frantzia Ország.

Gen. Lamarquenak, a' Követek Kamarájában Dec. 30-án tartott beszéde folytatása ez: Ha a' Király Igazgatószerék tsak valami hamis tudomány vezette volna félre, igen is, reménylhetnénk, hogy azt tulajdon érdekességének meg-gondolása, az elhagyott igaz útra ismét visszavinné; de soha sem reménylhető az, ha az idegenek szavára halgat, ha azt véli, hogy ötöt amaz 1815-ki gyűlölt Tractatusok, mellyek a' mi hatalmunkat megtsonkították, határainkat megnyirbálták 's Frantzia Országot, azon magas pólzról, mellyre az, az Európai Státusok között emelkedett, letaszították. — Ezen Tractatusokban, mellyek ellen a' Juliusi Frantzia Ország soha sem szűnik meg protestálni, e' van: hogy a' Szövetséges Hatalmasságok Bétsben, Martzius 13-kán, Napoleonnak

mindentszelekedetit semminek nyilatkoztatták ki, és hogy a' 8 Hatalmasságok Biztossai ugyan azon hónap 26-kán hirdették ki, hogy azon történetek, mellyek Napoleont Párisba hozták, just néki 's tselekedeteinek semmi esetre sem adhattak. Király Ministerei! Eppen nem gondolom, hogy úgy el felejtkezhettek volna az Urak Frantzia Ország méltóságáról, hogy ezen legyalázó Tractatus foglalátját tanátsképpen adták volna a' Koronának, azt mindazáltal, mint vádat, úgy hozom fel az Urak ellen, hogy az Urak most őttalmazói azon Aug. 2-kán Párisban és Martzius 13-kán Bétsben költ Rendeléseknek, mellyek szerént a' Bitangolónak minden tselekedetei törvényteleneknek és így semmiknek hirdettek. Még is midőn, a' 100 napok alatt történt kinevezések megesmerése alól magokat vonogatják, a' Restauratio rendelései közzül egynek sem mondanak ellene. Megesmerik az Urak úgy e' azon vesztegetve osztogatott rangokat, mellyek ama szabadságért folyt véres Spanyol háborúban, ezekben a' holtak és sebesítettek nélkül véghez ment siralmas ütközetekben adódtak. Legkissebb kifogást sem tesznek az Urak azon 2188 betsületlegio kereszték ellen, mellyeket XVIII Lajos, a' Martzius 21-két megelőző három napon, a' hozzá legközelebb jártaknak kihajigált. Sőt

lőbbit mondok, a' mit alig hinne az ember, s a' mi minden, haza javát kívánó szívnek fáj; egy szótsem tesznek az Urak, a' Gentben történt 369 kinevezések ellen, Gentben mondva, a' hol magának a' törvényesség menedek helyet keresett, azon rangok ellen, melyeket azok a' szökevények kaptak, kik az ütközet napja előtt futottak el hazájokból és a' kik a' mi szerentsétlenségünknek fő okai voltak, és imé nem akarják azt megtartani azon vitézeknek, kik ezekben a' nevezetes napokban Frantzia Ország mellett harczolván, azért vér patakokat támasztottak. — De helytelen — úgymond az előadó — a' ti ellenünk feltett vádotok, hiszen, hogy az Igazgatószék akarja azon rangokat megesmerni, mutatja az a' rendelés, melyet az Nov. 19-kén hirdettezt, és ezen imé előterjesztett. A' mi azt a' Rendelést illeti, Uraim! egy az, hogy az más időről való, — más pedig az, hogy annak szerkesztetése és a' aláírása alkalmával bizonyosan elfelejtette a' hadi Minister azt, hogy Frantzia Ország nints Nemzeti képviselő és Itélő szék nélkül. — Ugyan mondja meg nekem a' hadi Minister, hogy mit ért ő egy tiszteletbeli Marsal nevezet alatt Frantzia Országban? Ez előtt kevéssel azt mondá, hogy a' Marsalság nem hivatali rang, hanem csak méltóság. Ugyde minden méltóság tiszteletre méltó. Későbbben nézven által Katonai-történeteinket a' Minister, bizonyosan meg kellett néki előadása hibás voltáról győződni — még is azt akarta kivinni egy katonai egybetsület rangról, új Constitutionknak nyilvános törvénye ellen, hogy semmi betsület rangot megesmerni ne lehessen. Hát olyanok a' mi törvényeink, a' melyeket le lehet büntetés nélkül gázolni? Ha valaki azt mondaná, hogy ezt a' törvényt még sem a' másik Kamara

helybe nem hagyta, sem a' Király meg nem erősítette, — tudja meg, hogy nem csak egyedül ezt a' törvényt sértette meg az említett Királyi végzés. Minden katonára, ki a' seregtől oda hagyta, a' polgárok rendébe lépett által, és e' szerént csak akkor mehet előre, ha ismét zászló alá hívattatik. Ugyde három negyed része azon rangoknak, melyeket amaz én általam kárhoztatott királyi Végzés helybe hagyott, olyan tisztelőknek adódott, kik már a' sereg lajstromában nintsenek. Híjában parantolja a' törvény azt, hogy a' katonaságból leendő kilépésre szükséges engedelem megnyerésére két esztendőig legalább is kellett valami rangot viselni, — mert az, az éppen most ki nevezett személyeknek a' nélkül engedődött meg, hogy valami rangot csak egy nap is viseltek volna. Leg inkább szembe tűnő pedig ez a' sérelem akkor, midőn két rang is ruháztatott egyszerre, néhány olyan Obesterekre, a' kik Oberstlieutenanti rangra nem bocsátatnak, azon rangra, mellynek a' Császári seregnél híre sem volt, most pedig meg van, és egy olyan léptső, a' mellyet általlhágni nem lehet. Távollégyen, hogy én ezen elégtételt kárhoztatnám, a' mellyet én meg tökéletesíteni kívánnék, de meg kell vallani, hogy az, a' törvények határába tartozott volna, ezen tételre pedig a' Királyi rendelkezések eltörlése és a' Napoleontselekedeti törvényes voltának megismerése által lehetett volna elérni, — csak így lehetne az elmúltakat ismét virágzásba hozni, és az Interesték különböző nemeit egymással megegyeztetni. Ezt magok a' Ministerek is megismerik, midőn minden hozzájuk menő folyamodásokra azt felelik: „Ez a' törvényhozó hatalomra tartozik, folyamodjatok a' Kamarákhoz,“ és mikor a' Kamarák vélekedéseiket kimondták,

a' szabad tetszés meg avúlt principiumára utalván a' tsala piatzon történt ditsőséges kinevezések helyett, a' hivatalokban való elő mozdításnak olyan módját javasolják, melly kegyelemből származik. Mint katona, szeretném a' törvényjavallatot, de nem másképpen, hanem tsak annak megjobbításával és a' principium megesmerésével elfogadni, — mert ez által, a' most szenvedő régi bajtársak sorsa könnyebbülne, — de mint törvényhozó kéntelen vagyok azt visszazavetni. Viszsa vetem tehát azt 1-ör azért, mert annak elfogadása által az 1815-kén és a' múlt esztendő Nov. 19-kén költ Királyi végzéseket, melyekből tsupa szabad kény, és törvényeinknek vakmerő által hágása tetszik ki — erőssitenénk meg; 2-ör azért, mivel az a' Kamara jussai kotzkáztatásának postája. Szent jussok ezek. Ezeknek kotzkáztatása által félénk módon nemtsak olyan tulajdonunkról mondanánk le, mellyel tetszésünk szerint bánhatunk, hanem egyszersmind abba a' kárhozatos bünbe esnénk, mellyet el követne és az azért érdemlő büntetést méltán hordozza azon megbizott személy, ki a' reá bízott Interestéket, melyeket kötelessége lett volna megőrizni, mint hitesszegt elárulta. A' hadi Minister azt felülte: hogy a' Nov. 4 én költ Királyi végzésben vagynak olyan dolgok, a' mellyek a' Tsászárság idején folyamatban valának. A' mi pedig a' Frantzia Ország tiszteletbeli Marsalok rangjára való emeltetést illeti, erre nézve törvényünk nints, hanem az, ezen részben elő forduló különösségeket, tsak egy királyi végzés határozza meg. Úgy látszik, hogy midőn a' Generális Ur: tselekedetünket ezen tekintetből vádolja, elfelejtkezett arról, hogy a' Frantzia Marsalok száma 12-re van meghatározva. E' szerint az Igazgatóséknak,

— ha a' Kamara kívánságát telyesíteni akarta; és ha a' Marsaloknak a' Constitutióval egyező Királyi végzések által határozott számán túl menni nem akart — kéntelen volt tiszteletbeli Marsalokat nevezni ki — a' mi hajdan, a' Tsászárság idejében éppen így vólt Lefebvre, Pérignon és Serrurier Marsalokkal. Ha a' Marsalok száma, a' meghatározottnál kevesebb, akkor jussa van a' Királynak, a' megüresült helyet, tetszése szerint ollyannal tölteni be, a' ki most tsak tiszteletbeli Marsal, — Kiáltás: hát Marmont! hát Bourmont! A' hadi Minister mond: ezek a' Marsaloknak semmi féle nevei között nintsenek. — Azt vetik továbbá az Igazgatóséknak szemére, hogy az, az ezen határozás felől való tzeljét a' Kamarával nem közölte. Akár ki tud, de én ugyan nem tudok ollyan rendelést, a' melly a' koronának azt tenné kötelességévé, hogy szándékát az illyen dologban valakivel közölje. Ollyan rendelést sem esmerék, a' melly azt határozna meg, hogy a' Korona mikor vesse vissza vagy hagyja jóvá a' Kamara végzéseit. Ezekből tehát láthatják az Urak, hogy ezen tanátskozások alatt lévő tárgyban a' Ministerium semmi ollyat nem tsinált a' mi rendtelenség volna és a' Constitutióval ellenkeznék. Ezen beszéd végezésével a' dolog voksolásra ment, 's a' törvényjavallat 161 voksal 111 ellen el fogadtatott.

A' Követek Kamarájának Jan. 9-kén tartott Ülésében, a' több tagok között l'Herbette Ur azt sürgetvén, hogy a' Civillistáról (vagy a' Fejedelem házi szükségereire megkívántató summáról) való tanátskozás, mind addig ne kezdődne el, míg azon dologra nézve a' kamarával bővebb tudósítások nem közöltetnek, Laméth Ur ennek ellene mondott és így beszélt: Ezen Kamará-

ban valami három vagy négy nap óta megfordult tárgyak felett való vitatások között, sajnálkozva szemlélem azt, hogy a' Tagok a' Királyság eránt nagyobb gyűlölségét mutatnak mint (nagy zúgás és a' Praesidensnek ezen közbe szözlása: hogy ő azt, a' mit Lameth Ur mond, nem vette észre). Én, — mond Lameth Ur — a' Kamarának egy részére sem tzelezok. Tsak azt mondom, hogy én, nem tsak az utóbbi, hanem már több vitatások alkalmával, sőt a' közelebb le folyt esztendőken mindég azt tapasztaltam, hogy a' tagok, nagyon idegenek, a' magános uralkodás formájának Frantzia Országban való megerősítésére (ismét zúgás). A' múlt esztendőben, az Ország gyűlésein szintűgy, mint minden írásokban az óltó Igazgatószékről beszéltek. A' minap, a' Budget felett való vitatások alkalmával már megmutatám, hogy a' közönséges társaság, a' Frantzia Ország jövedelméből $\frac{3}{4}$ résznél többet megemésztett, — a' Nemzet jószágait eladogatta, (zúgás, és közbeszözlás) Le va illant Ur: Mi most nem közönséges társaságban élünk. Dubois Ur: nem volna rossz, az embernek magát az efféle vad gondolatoktól tartóztatni. Lameth Ur: ezt mondom én, hogy a' közönséges társaság, a' magános emberek javait pusztította el, 's minekutánna 10 milliárd adósságot tsinált, megbukott. Továbbá azt mondom, hogy mikor a' General-Statusoknak 1789-ben volt öszvegyűlésekor, egy törvényjavallat a' Civillistára 25 Milliót ajánlott, annak elene senki sem szözlott, és a' Civillista dolgában, minden nagy öröm kiáltások között voksoltt. Le va illant Ur: ezzel talán azt akarja az Ur mondani, hogy most is olyan nagy készséggel kellene voksolni! Lemeth Ur, azon megjegyzéssel rekeszté be beszédét, hogy

a' Civillistára annyira alkudni, Frantzia Országhoz nem illik és hogy sokkal jobban tenné Frantzia Ország, ha voksa által, hazája és királya eránt való szeretetét bizonyítaná be. L'Herbette azt állította, hogy sem ő, sem a' vele egyértelemben lévők a' Királyságnak nem ellenségei. Abból, hogy a' takarékosságot kívánjuk, éppen nem következik a' Királyság eránt való gyűlölség. Mi a' Királyságnak mindnyájan tisztelői vagyunk, — külömbség köztünk az, hogy azt némelylek a' bökezűség, sőt pazerlás által akarják megalapítani, mások pedig ugyan annak a' nép ragaszkodását kívánják megnyerni 's a' takarékosság által tenni erősebbé. Egyéberánt nem tudom, mi köze van ezen vitatásoknak a' Királysággal.

A' f. h. 4 kén, ugyan ezen tárgy felett t. i. a' Civillista felett való vitatások alkalmával, a' közönséges tanításra felügyelő Ministernek Montalivetnek, a' maga okos értelmében egészen ártatlan szava, nagy hirtelenséggel irtoztató tselépatéra adott alkalmatosságot „A' luxust, — úgymond Montalivet — melly a' nép jóllétének felette hatalmas előmozdítója, nem kell „a' Frantziák Királyának lakhelyéből „számkivetni, mert e' szerént az, az ő „alattvalóinak hajlékiból is eltűnne.“ Ezen szóra „az ő alatt valóinak, mint gyalázattal illető szóra, egyszerro 25 Követek kelttek fel nagy lármával, nyilván protestálván ellene. A' tsendesség tsak a' Követek eloszlattatása után állott helyre.

Párisból Jan. 4 kén írják: Ma estvéli 5 óraker 8 személyek másztak fel a' Szűz Mária Templomának tornyában, olly tzállal, hogy az ott lévő nagy harangot félre verjék, melly alkalmatossággal ugyan onnan egynéhányat löttek is. Erről a' város szolgálai tu-

dösítettván tüstént ott termettek, és egyenkívül az említett személyeket, kik a' magok általmazására fegyvert fogtak, eltsipték. Ezen előadáshoz a' France Nouvelle még ezt is hozzá adja: hogy az említett dolognak fő tzelja a' Republicanismus vólt. — Öszve verekedének ugyan is a' Republicanusok azért, hogy ezen az úton rendetlenséget, zürzavart tsinálván, az által egy harmadik Restauratoria könnyebben elhathassanak. Egyéberánt a' veszedelmet elhárító legalkalmasabb rendszabások olly hirtelen megtétettek, hogy az, ezen vakmerő tett által indított mozgás tsak igen keskeny határok között eshetett meg. Estve kilentz óra felé, többnyire firpátzos kalapban és veres sapkában lázzadásra indító kiáltások között, mint egy 20 fiatal ember sereglett a' Főtemplom piatzára. Ezek közzül 6-tan elfogódván, a' politzia tömlötzebe vitettek. A' toronyban elfogattak törvényes megkérdezés után tsak nem mindnyájan egy nyomon azt vallották, hogy ő reájok a' torony meggyújtása vólt bizva, úgy mint a' melly jeladás lenne az egész Párisban leendő lázzadásra, — övelek azt hitették el, hogy az egész város készen van a' felkelésre, vezérek egy öreg Generalis (a' kinek nevét az említett újság még most kéntelen halgatásba hagyni). A' toronyban találtak egy Felszöllítást a' néphez, mellyben az igazgatószek ellen igen erős kifejezések vóltak. Ez idő szerént az egész városban a' legszebb rend és a' legmélyebb tsendesség uralkodik.

Azon hirnek, mellyet a' lázzadás baráti, az indulatok felgerjesztése végett koholtak, 's) a' Tribune felvévén, minden felé elterjesztett; mint-ha nevezetesen a' Király Filep Lajos, fíjának az Orleansi Hrgnek javára a' koronáról le-

akarna mondani, valamint annak is, hogy háború lenne, mint gyalázatos hazugságnak, forma szerént ellene mond.

Egy Királyi végzés, melly Dec. 6-kán költ, az Afrikai seregek fő vezérévé General Savaryt nevezte ki.

Egy levél, Alexandriából Nov. 18 kán a' Choleráról jelenti; hogy Suerben, (Cairó körül egy kis falu 400 lakosokkal) Jul. 3-kán 125 személy halt meg Cholerában. Augustusban, mikor a' Cholera legdühösebben pusztított, Cajróban egy nap 1400 an, Alexandriában pedig 400-an hóltak meg. Cajro mind-öszve 52,000, Alexandria 4000, Rosette 3000, az egész Egyiptom 150,000 lakosait vesztette el a' Cholera miatt.

N a g y B r i t a n n i a.

Londonból Dec. 30-kán egy levél írja: A' mozgás Irlandiában felejtelnagy. Egy felől a' Katholicusok, néhány, liberalisoknak nevezett Protestansoktól segítettvén, az Igazgatószelettől ollyan Institutiókat kívánnak, melly nekik minden hatalmat kezekbe adna, más felől a' régi Oraniai klub kezdi fejét emelgetni, és fegyverrel fenyegetőzni abban az esetben, ha a' Katholicusoknak, a' Britannia politikai és valóságos állását végromlással fenyegető kívánsagaik telyesítettnek. Ezen rossz naponként nevededik, 's gyűléseiben mindenik Fél újabb újabb határozásokat tesz az Igazgatószek ellenére. A' katholicusok ámbár azt beszélük, hogy ök tzeljok kivételére a' constitútióval ellenkező eszközökhöz nem nyúlnak, de azonban dühösségek már ollyan nagy, hogy a' fegyver forgásra adandó első alkalmatosságot bizonyosan nem fogják elereszteni. O'Connell az Oraniai pántlikát, mellyet a' hazaival együtt szo-

kott viselni, már le tette, — a' közönséges Katholikusok a' Protestánsokat az útszán fegyverrel támadják meg. A' tizedek ellen való zúgolódás minden nap nőttön nő, egy hét se megy el, hogy az ezen dolog felől való versengés valakinek életébe ne kerülne. Az Igazgatószék, egy közönségesen kedves embernek a' Leinsteri Hrgnek előtülése alatt a' dolognak, ha lehetne, szép úton módon való eligazítására, egy elegyes Biztosságot nevezett ki. Ha a' jelen pezségnek szép szerént való eligazítása elsül, a' teendő rendszabásoknak sok jó következesei fognak lenni. De nagy és nehéz kérdés ez, mert tsak nem lehetetlen, olyan végzést tenni, melly vagy egyik vagy másik részt meg ne sértse. A' tizedek felett támadt pernek minél előbb lehető eligazítása; a' foglalatoság nélkül lévő szegényekről való gondoskodás; a' tsendességet megzavaró Egyesületek eloszlatására hozott kemény törvények eltörlése, mind ezek igen sokat tehetnének, a' békételenségek félbeszakasztására. — A' gyűjtogatások folyvást tartanak, és minél nehezebb nyomokba akadni azoknak, kik a' nevezett gonosztságot elkövetik, annál inkább kezdenek az emberek meggyőződni a' felől, hogy a' munkások, tsak nem mindenütt magok gyűjtogatnak. A' honnan a' Földes Urak és az Arendások magokat emberibb módon kezdik viselni, — a' munkások között, igen kevés fizetésért egy egy kis darab földet osztogatván ki veteményes kertnek. Több ilyen tsakélységeknak látzó dolgokkal sok és nagy rosszszat el lehet apródonként háritani.

Bristolban a' nyughatatlanságoknak ismét leendő elkezdődésétől mindenek tartanak. A' nép olyan eszközök felalálásában fáradozik, mellyek által a'

minap támlöztre hányt személyeket onnan kiszabadítsa.

O r o s z O r s z á g .

Generalmajor Buturlin, katonai rangjának megtartásával Nishegorodban polgári-kormányozóvá rendeltetett. — General Gróf Tolstói és Generallieutenant Bartholomaeus, vitézségért arany karddal ajándékoztattak meg.

Egy tsászári végzés következésében, egész Liéflandban kihirdetődött, hogy a' Kormánysszékhez a' Cholera miatt árvaságra jutott gyermekekről, minden helység pontos tudósítást küldjön, — hihető azért, hogy tápláltatások felől közönséges rendszabások tételhessenek.

A' birodalom legfőbb tanácsától hozott rendelés szerént, az olyan Udvari emberek, kiknek halálok után örökös nem maradnak, a' talált gyermekek intézete nevéndékei közzül választhatnának magoknak örököszt, és az olyan természeti gyermekek, kiknek anyok az adófizető rendbe nem tartozott, érett korra jutván, lakhelyet tetszések szerént akármellyik Helységben választhatnának magoknak, a' nélkül, hogy arra nézve azon Helység helybehagyását kérniük kellene, és öt esztendőig semmiféle adót nem fizetnek.

Hrg Sangusko, és egy Strumillo nevű Volhiniai földes Ur, a' haditanás végzéséből rangjok, titulusok, és nemességektől megfosztatván, 's jószágaik elköttyavetyéltetvén számkivetésben Sibiériába küldöttek. Az első azért, hogy a' Tsászárnak eskütt hitét megszegvén, a' felkölt lengyelekkel Orosz Ország ellen hadakozott. A' másik pedig azért, mivel a' lázzadóknak gonosz szándékait tudta, még is azokról az Igazgatószéknek jelentést nem tett, —

a' zenebonások társaságába másokat is bele vitt, és a' katonai kormányszék felszóllítására fegyvereit le nem rakta.

L e n g y e l O r s z á g.

A' Varsói Újság Jan. 3.kán, egész kiterjedésében közöl egy Királyi Végzést, melly Lengyel Ország Főkormányozójának Paskievitsnek és Adjutánsának Hrg Gortschakoffnak aláírásokkal a' m. e. Dec. 27-kén adódott ki, és a' mellyben Ö Fge a' Tsászár azon ez időszerént nyomorult állapotban lévő lengyel Tisztekre nézve, kik az ő Fejedelmek ellen fegyvert fogván, a' múlt Revolutióban részt vettek ugyan, de az Ország határain kívül nem mentek, hanem magokat a' Tsászár kegyelmének aláadták, nem kevés kedvezéssel azt rendeli, hogy ezek, három esztendeig, melly idő alatt nevezetesen, magoknak, özvegyeiknek és árváiknak további táplálások eszközéről gondoskodhatnak, bizonyos summával, de a' mellynek az ő elchbeni vétkek és nyakasságok miatt sok kárt vallott Lengyel Országnak új adókkal lejendő terhelteése nélkül kell megtörténni — segítsenek. Az ezen jótétemény részesei két rendre vagnak osztva és a' pénzbeli segedelmet úgy veszik, hogy Obersternek 1700—2070 For. — egy Oberstlieutenantnak 1500—1550 — egy Majornak 1100—1540, — egy Kapitánynak 1000—1240, — egy Főhadnagynak 850—1050, — Alhadnagynak 725—880, egy Fő orvosnak 900—1200, — egy Bataillon orvosának 850—1050, egy Seb orvosnak 150—200, egy Auditornak 650—770, egy tábori Papnak 1000—1240 For. adódik.

P á p a B i r t o k a.

A' Ferrarai Újság Jan. 3.kán, egy pártos Gyűlésnek, — melly Dec. 25-kén

Bologneban tartotta üléseit, — ezen végzését közli: hogy ugyan azon városban másik gyűlés is tartassék, mellyben a' Bologne, Ravenna és Forli Képviselei a' magok tartományának nevében a' Szent Atyához egy Felírást fognak készíteni, és az Igazgató székhez követeket küldeni, azzal a' meghagyással, hogy mind addig, míg a' gyűlés tart, a' fenn nevezett három Hóvetségekbe a' Pápa seregei be ne lépjenek. A' Pápa ezen gyűlésről, valamint annak éppen most mondott végzéseiről is tudósíttatván, Dec. 30-kán 1831 parantolatott adott ki, mellynek foglalataja ez: 1. ső hogy Ő, a' maga birtokában, semmi féle szövetséges Egyesületeket, és azoknak törvénytelen gyűléseit meg nem szenved, 2. or hogy az efféle gyűléseknek Felírásait semminek tartja, 's azoknak hozzá küldendő Hóvetjeit el nem fogadja, 3. or hogy néki a' Bologneban Dec. 25-kén tartott gyűlés ellenére van és annak hozzá útasított Írását, mellyben az, az Institutiókon és törvényeken való javítás szükséges voltáról, olyan hangon beszél, mintha ő említett tartományaira nézve mind ekkoráig semmit se tett volna, — a' legfőbb mértékben sértőnek és botránkoztatónak tartja. Hogy ő miket tsinált az említett három tartományok boldogsága előmozdítására, egész Európa tudja és azt megejemerte. 4. er Hogy ő Fejedelmi és Papi kötelessége 's atyai szíve szerént eddig is gondoskodott ezután is fog gondoskodni az ő alatt valóinak jólétéről.

E l e g y e s D o l g o k.

A' Párisi Mode Journálnak Jan. 7-dikén kiadatott tsomója Párisban le tartóztatott. Eltiltatásának oka egy benne előforduló tzikkely volt, mellynek

ez a' feljölírása: „1830—1832.“ Ezen tziikkely azon Köszöntő Beszédek adja elő, mellyeket a' Cassatio Hivatalának Fő Praesidense (Gróf Portalis), a' Számvevő Hivatalnak legidősbb Praesidense (d' Abancourt), a' Kir. Törvényszéknek Párisban első Praesidense (Báró Seguiet); a' Polgári Törvényszéknek a' Szajne Megyei Praesidense (de Belleyme), a' Párisi legidősbb Béke Bíró (Forcade de la Requette), és Kereskedésre ügyelő Hivatal Praesidense (Vasall) 1830-ban új esztendő napján X-dik Károlyhoz, és 1832-ben Új esztendő napján ugyanazon szóval Lajos Filephez tartottak.

Az a' levegői kő, mellyről a' legközelébb kiadódott Magyar Kurír már emlékezett, az Ásványok tudománya regulái szerént megvizsgáltatván és több, más országokból került 's az itt lévő Ásványok gyűjteményében tartott vele egy eredetű kövekkel öszve hasonlítottatván, úgy találtatik, hogy a' levegői kövekkel általjában tulajdon semmi esmerető jegyek nélkül nem szűkölködik. Nevezetesen a' massája homok nemű, igen finum magforma kékszürke részekből áll, közzé sok vasszürkességű, vagy is inkább tziínfejérségű, ásványi fényességű ásvány darabotskák lévén elegyedve. Kivülről egészen valami vékony, kékes fekete, homályos, ásvány-salak forma kéreg vonja be, mellynek felső színén, ama minden levegő kövekkel tulajdon kisebb nagyobb benyomások látszanak, és ezen benyomások olyanok, mint a' millyeneket egy da-

rab téstára tett ujjok hagynak magok után. A' kő formája hasonlít egy rendellen, négy oldalú, rézsút vágott, a' lapjain és szegletein lévő benyomások által nagyon formátlan kúp oszlophoz (Pyramishoz). A' kőmassának tulajdon vagy a' vízéhez hasonlított nehézsége (Pondus specificum) = 5,680, a' mellyből azt hozzuk ki, hogy sok értznek (nevezetesen vasnak) kell benne lenni, a' mit a' kőnek Chemiai elbontása fog megmutatni. Ennek egyéberánt, azon levegői kövek között, mellyek a' Birodalomban találtattak és a' Ts. K. Ásványok gyűjteményében tartatnak, legtöbb hasonlatossága van a' Lissaihoz.

B é t s.

Bétsben és külső városaiban jávány epeveszélyben Jan. 13-kán déltől fogva Jan. 16-dikáig megbetegtek 2-ten, meghaltak ketten. — Az eddig megbetegedett 4100 személyekj közül, meggyógyultak 2141-en, meghaltak 1937 ten, orvoslás alatt vagynak még 2-ten.

A' Pénz folyamat Januárius' 16-dikán.
közép ár:

A' Státus' 5p.Centes Obligátzióji 85 1/5
Az 1820-béli sorsosok: 178 13/16
Az 1821-béli hasonlók: 119 1/8

Bétsvárosa 2 1/2p. Centes Bankó Obligátzióji: 47 for. kelttek, mind Conv.
A' Bank-Aktziák kelttek 1106 2/3 for. ton Conv. Pénzben.

Szerkesztető és Kiadó M á r t o n J ó ' s e f, Professor. (Landstrasse Nro 315.)

Nyomatató: Nemes Haykai Antal. (Obere Bäcker-Strasse Nro 755.)